

REVISTA POLITICĂ

Abonamentele:

în Austro-Ungaria pe an pentru cărțurari 8 cor., pentru țărani 5 cor., în România și străinătate pe an 10 cor. Abonamentele se plătesc înainte la administrație și se pot face pe 6 sau numai pe 3 luni. Un număr 15 bani.

Inseratele:

se trimite numai la administrația foii și costă: un rând petit, sau spațiul său, prima dată 12 bani, a doua oară 18 bani, a treia oară 24 bani. — Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscrisele nu se înapoiază.

Apare în fiecare Duminică.

Redacția și Administrația: strada Tâmplarilor N-rul 16.

Cum nu vîi tu, Tepeș Doamne, ca punând mâna pe ei
Să-i împarți în două cete, în nebuni și în mișei.
Și în două temniși large cu de-a sila să-i aduni,
Să dai foc la pușcărie și la casa de nebuni.

Eminescu.

Cinstiți alegători țărani ai ținutului

Dorna Cluj / Central University Library Cluj Iorgu G. Toma

Adunarea primarilor și a oamenilor de încredere din ținutul electoral Dorna din 6 Aprilie 1911 a proclamat candidat pentru curia censului pe gospodarul George Boncheș, consilier comunal al orașului Vatra-Dornei.

În ziua 28 Aprilie 1911 să dați cu toții glasurile voastre numai gospodarului

George Boncheș

care e un om cuminte, cinstit și isteț.

George Boncheș e singurul țăran care poate va fi ales în dieta viitoare. Nu vă uitați la ademenirile, minciunile și făgăduelile altora.

Cum v' ați păzit cinstea până acuma, așa să căutați ca în ziua de 28 Aprilie a. c. să fie ales în ținutul vostru numai

George Boncheș.

Acest gospodar nici odată nu-și va vinde sufletul și nu se va lăsa de calea adevărului și a dreptății. Cum v'ați ținut la alegerile de astă toamnă și la cea din 2 Aprilie, așa să mergeți și la 28 Aprilie ca unul pentru

George Boncheș.

Cinstiți alegători țărani din ținutul electoral Câmpulung—Stulpicani.

Partidul național a nominat în ședința din 5 Aprilie a. c. candidat pentru curia censului a ținutului electoral Câmpulung—Stulpicani pe d-l

Iorgu G. Toma

consilier la tribunalul din Suceava.

D-l Iorgu G. Toma este fecior de gospodar fruntaș din Vama. D-sa este un Român foarte bun, harnic și știe să se jertfească cu totul pentru poporul românesc. E un judecător drept și cinstit. D-l Iorgu G. Toma a suferit multe, pentru că a ținut în totdeauna dreptatea și a înfruntat cu bărbăție orice nedreptate.

Cinstiți alegători munteni,

D-l Iorgu G. Toma

ca fecior de muntean, care vă cunoaște îndeajuns durerile și nevoile, va știe să vă aperc în sfatul țării cu toată puterea minții și a cuvântului său.

D-l Iorgu G. Toma

a făcut numai cinste neamului românesc prin munca sa harnică și este fala muntenilor noștri.

În ziua de 28 Aprilie să glăsuți cu toții numai pentru

Iorgu G. Toma.

Înviere.

Voi toți, ce-ați stat în întunec
 Și nime nu v'a mângăiat
 Din lunga voastră ingenunchiare
 Sculați! Christos a înviat!

Vlăhuta.

Din nou serbează popoarele răsăritului creștin înălțătoarea serbare a Învierii Domnului. În mintea fiecărui creștin se trezesc din nou icoane vechi și fioroase. Fariseii și cărturarilor jidovi, robii argintului, propăvăduitorii minciunii și apostolii întunerecului se pun pe goana celui, ce-a apărat dreptatea, a răspândit lumina și a arătat norodului asuprit calea mântuirii. Și pentru o clipă inima creștinului sângerează și sufletul său pierde nădejdea, când vede că cei răi biruiesc Binele când zăresc pe vârful Golgotei țintuit pe crucea suferințelor omenești, așezat spre batjocură între făcători de rele, pe cel mai bun, mai fără prihană dintre oameni, pe Christos, fiul lui Dumnezeu.

Dar clipa desnădejzii dispare în curând. Căci după trei zile resare din nou lumina din mormânt mai puternică și strălucitoare, orbind pe păcătoși, alungând întunerecul răutății fariseice.

Și la noi, în anul Domnului 1911, se dă o luptă între minciună și adevăr, între ticăloșie și cinste, între întunec și lumină. Și dacă apostolii întunerecului, robii arginților, propăvăduitorii minciunii sunt mulți și tari, în schimb apărătorii cinstiți ai dreptății și ai poporului asuprit sunt încă puțini și slabi.

Sunt șase luni, decând cu jertfe mari morale și materiale, am reînviat foaia noastră, spre a lupta pentru adevăr și dreptate, pentru a deștepta poporul și a-l duce la biruință în potruva fariseilor țării noastre. Am avut și noi de îndurat multe nevoi și chinuri și au fost clipe, când eram să perdem nădejdea în biruința binelui. Dar slăbiciunea a fost numai de o clipă.

Astăzi, când serbăm alături de învierea lui Christos mântuitorul nostru, și pe cea a naturii, nu se cuvine să desnădăjduim. În lumina strălucitoare a soarelui de primăvară rădicăm steagul nostru cu puteri nouă și strigăm tuturor celor, ce voesc să vadă biruind dreptatea poporului în țara aceasta: „cu Dumnezeu înaintea“.

Și-avem nădejde să câștigăm biruinți nouă! Timpul muncii noastre de șase luni a fost un timp de nevoi și neajunsuri, dar și de isbânde, cari ne învață să fim răbdători și încrezători în puterile și gândul nostru bun.

Cea dintâi și mai însemnată isbândă a fost că foaia noastră a fost bine primită de poporul Bucovinean, având dela primul număr aproape două mii de cetitori, o dovadă că ideile și dorințele „Revistei politice“ sunt și ale poporului nostru întreg.

Altă isbândă a fost, când am arătat cu dovezi zdrobitoare, prin asemănarea activității ideale a contelui Bellegarde cu cea egoistă a politicianilor noștri, că acești din urmă și cârlesc lenea și ticăloșia cu minciuni și laudă de sine, îmbătând poporul cu apă rece, pentru a-l putea exploata și a-l robi Jidovilor și Rușilor.

A biruit convingerea noastră că așa numita organizație politică a poporului nostru este o minciună, pe care n'o cred nici cei ce au făcut-o și că în dosul ei stau tot păcatele vechi: lăcomia politicianilor și a lingăilor lor după mări, bani și căpătuială, în vreme ce voința poporului este călcată în picioare odată cu drepturile sale.

Am arătat lumii întregi cât de șubredă este „organizația“ noastră mult laudată cu prilejul alegerii parlamentare din Câmpulung, când am trântit fără multă greutate, cu toate opintelile mari morale și materiale ale partidului, pe lingăul politicianilor gheșeftari, o lecție, care i-a învățat puțină minte și le-a vârat frică în oase.

După ce-am dovedit lumii că iubirea politicianilor noștri pentru țărani este o fățarnicie, căci ei au luptat cu toate mijloacele împotriva alegerii țaranului Boncheș, după a cărui cădere onorifică s'au bătut în piept strigând „am trântit opincarii!“ — noi am fost aceia, cari am dovedit prin mai multe articole privitoare la candidaturile din Solca, că politicianii noștri sunt și dușmani ai învățătorilor, cari din pricina lor vor pierde poate orice reprezentanță în dieta viitoare.

Am arătat că deputatul Aurel Onciul, cel care-și trâmbiță mai tare puterea și isprăvile a ajuns să aibă în cercul său electoral ca pretori numai străini, spre fericirea poporului nostru. Și ca să-și ascundă neputința

D-Sa are nerușinarea să spue că lucrul acesta n'are însemnătate pentru țărănime și că e treaba domnilor, iar pentru ei D-Sa nu-și bate capul.

Am arătat că activitatea Centralei noastre și politica economică a politicianilor noștri aduc foloase și câștiguri numai la persoane private și la străini, în vreme ce țărănimea nu-i sprijinită bănește, sau numai cu bani mai scumpi decât ai cămătarilor.

Am dovedit în nenumărate rânduri că Rutenii înghit pământ și suflete românești, iar deputații noștri iubiți nu ne sar în ajutor. Iar ca răspuns „șeful partidului nostru“ d. Aurel Onciul a scos din groapă umbra bunului său părinte aducându-l martor în sprijinul descreșterii sale teorii a „românizării Rutenilor“, pe baza căreia revizuește acum guvernul recenzământul și ni-i ia înapoi pe „Rutenii româniizați“.

Am arătat că legea propinației d-lui Onciul, cu care se fălește la lume, n'a schimbat situația cu nimic spre bine. Toți crâșmarii jidani au primit dreptul de propinație din nou, iară dacă au primit creștini (comune) aceste drepturi, au fost date iarăși jidanilor. Și lucrul principal: înmulțindu-se crâșmele se înțelege că nu s'a stavilit alcoolismul, din potrivă!

Noi avem meritul că am adus în discuție însemnata afacere a servitutelor muntenilor, că am arătat purtarea mișeliască a politicianilor și lingăilor lor, cari, după ce au nimicit proiectul de lege al contelui Bellegarde, lucră din rășputeri întru drepturilor țărănimii, ca d. e. la Câmpulung. Cu toate acestea, a făcut însuși guvernul o anchetă în privința aceasta primind proiectul contelui ca cel mai bun.

Am dovedit lumii întregi cât de mare este neputința politicianilor noștri, cari n'au putut împiedeca la tribunalul din Suceava numirea de consilieri, cari s'au arătat dușmani nouă. Și nu e mirare, după ce au fost discreditați judecătorii noștri români și conducătorii tribunalului d. vicepreședinte Pridie tot de d. Onciul.

Dar nu numai în trecut am slujit cu credință neamului, ci l-am apărat și de nenorociri viitoare. Astfel am combătut aspru faimosul proiect de lege bisericească a fabricantului curajos de legi d. Aurel Onciul, care împărția frățeste și avere și drepturi bisericești cu Rutenii. Cu toată batjocura ce a turnat-o pe ca-

pul nostru a biruit „Revista“ și avem o adâncă mulțămire sufletească că forul competent în această afacere vitală, congresul preoțimei din 27 Martie a. c., a respins unanim și necondiționat acest proiect. Ce ironie! D-nul Aurel Onciul care a săpat vaza bisericei discreditând pe preoți la popor, lovind în însuși I. P. C. Sa Mitropolitul pe care îl amenință cu mănăstirea, — el se avântă la rolul de apărător al bisericei? Diavolul dărâmă, dar nu clădește biserici!

Am arătat cu prilejul congresului învățătoresc din Rădăuți, cum politicianii noștri, având conștiința îngreunată de păcate, se tem de congresul național, pe care-l amână mereu, dar că în schimb caută din nou a câștiga învățătorii pe partea lor, pentru a-și putea isprăvi cu sprijinul lor toate afacerile. Mulțămită deslușirilor noastre cu privire la politica fățarnică a politicianilor față de învățători, aceștia nu numai că în cea mai mare parte au refuzat sprijinul lor pe viitor, nevoind să se învrăjbească de dragul politicianilor cu țărănimea și preoțimea, dar încep a păși chiar fățiș în contra lor, dovedind astfel deplină independență.

În sfârșit cu prilejul alegerilor dietale actuale, cari s'au făcut în parte și sunt încă a se face, am dovedit lămurit că în politica noastră rolul principal îl joacă interesele private. De aceea goana foștilor politicieni de a-și asigura viitorul politic atât prin alegerea lor proprie și a slugilor sale, cât și prin combaterea unor bărbați independenți, cinstiți și inimoși ca domnii Iorgu Toma și George Boncheș, a căror alegere va fi în parte și meritul „Revistei“, care îi sprijinește din rășputeri în contra candidațiilor secrete ai politicianilor gheșeftari.

Alegătorii români dela munte să nu uite, că sprijinind puternic pe acești doi bărbați, vor ajuta să câștigăm cea mai mare isbândă politică în Bucovina: începutul izgonirii fariseilor din politica noastră, cari ne-au îngenunchiat destul, iar acum voesc să ne vândă.

Stând lucrurile astfel, credem că oricare Român de bine din țara aceasta s'a convins acum de curăția scopurilor noastre, cari voesc să aducă numai foloase reale neamului nostru înșelat și asuprit. De aceea ne așteptăm la un sprijin mai puternic din partea pu-

blicului nostru ca să putem ajunge mai curând ținta noastră, a mântuirii poporului.

Odată cu învierea Domnului să serbăm și învierea politică a poporului nostru!

Doi bărbați de încredere.

Este un lucru foarte uricios, când cineva primește pe un oaspe prietenește în casa sa, îl pune după masă la locul de cinste și-l ospetează, iar el, în loc să-i fie mulțămitor, se poartă prost. Așa s'au purtat cei doi luceferi noi din Câmpulung, consilierul de tribunal d. Dr. Reuț și primarul Hutu față de contele Bellegarde, binefăcătorul lor. D. Dr. Reuț a fost un timp ajutor de procuror în Suceava, iar Hutu dascal bisericesc, amândoi niște bieți oameni necunoscuți, și nebăgați în samă de nime. Pe amândoi i-a scos din umbră și i-a pus în cinste contele Bellegarde. Pe amândoi i-a scos el de urechi în față lumii și i-a purtat chiar la Majestatea Sa Înălțatul Împărat. Hutu a fost în fruntea unei deputațiuni dascalilor noștri, pentru a cere mărirea lefurilor lor; și dascalii au și căpătat această mărire, care este o faptă a contelui Bellegarde. Și consilierul Reuț a văzut prin mijlocirea contelui Bellegarde pe Împăratul cu prilejul jubileului din anul 1908, când a plecat grătit cu clasa întâia ca reprezentant al ocolului judecătoresc Suceava la Viena, ca să-l feliciteze pe Împăratul alături cu căpiteniile judecătorești din întreaga împărăție. A fost aceasta de sigur o foarte mare cinste pentru el, căci consilierii superiori, vicepresidentul și presidentul acestui ocol judecătoresc, au rămas acasă, fără să se poată învrednici de o cinste așa de mare.

Dar contele le-a mai făcut o cinste mare acestor oameni, punându-i „bărbați de încredere“ ai săi în partidul național din țară. Setea lor de mărire începe acum să n'aibă margini. Ei începură, să fugă cu limba scoasă după primărie și chiar deputăție. Și ca să-și sature setea de mărire, să ajungă la ținta lor, nu s'au sfiit, să întrebuițeze cele mai mârșave mijloace.

N'a făgăduit d. Hutu înainte de alegerile comunale Câmpulungenilor, cari voiau să-l aleagă primar pe contele Bellegarde, că li va scoate servitutele, iar de nu, să-l alunge de la Câmpulung la Stulpicani? N'au fost răspândite în popor telegrame falsificate, din cari se putea citi, că contele nu primește primăria? N'a răspândit d. Reuț știrea, că contele Bellegarde i-a scris, că nu primește primăria, în vreme ce contele i-a răspuns la întrebarea, ori de voește să fie ales primar, cuvintele: „Faceți ce voiți!“ Adică: Eu nu mă bat după cinstea aceasta, dar dacă mă veți alege, am să vă fac și această plăcere spre binele vostru.

Nu l'a adus oare contele pe d. Reuț ca consilier în fruntea preturei din Câmpulung, pe când înainte sta în umbră la Suceava? Negăsind locuința în Câmpulung nu i-a pus contele la îndămână locuința sa, scump mobilată, pentru întreaga familie? N'a locuit d. Reuț în această locuință un an întreg și jumătate pe

cuvânt, că nu află locuință în Câmpulung? (Se vede că obrazul său subțire s'a făcut la munte mai gros. N. R.) Nu și-a pus contele fața sa pentru dânsul în district, ca să poată lucra cu folos pentru țărâtime, căci, dacă ar fi fost singur, de mult i-ar fi astupat străinii gura și legat mânele, pentru că-i plin de păcate.

Și după ce l-a rădicat contele la cinste și l-a acoperit cu bunăvoința sa, cum s'a arătat d. Reuț? Ca bărbat de încredere al contelui în partid d. Reuț are nerușinarea, de-a submina vaza contelui și de-a agita împotriva lui, chiar și în partid.

Este aceasta purtarea unui om de cinste, de caracter? Un țigan din Vuleva s'ar fi purtat altfel! Și acum are îndrăsneala și curajul, să candideze, după ce a săpat, trădat și vândut pe contele Bellegarde ca Iuda pe Hristos. Aceștia sunt bărbații chemați să conducă soarta poporului nostru?

N'ar fi o rușine pentru neam să învingă un astfel de bărbat de încredere??

Munteni, nu Vă dați cinstea pe rușine!

Adunarea alegătorilor români din Câmpulung.

Luni în 17 April a ținut domnul Iorgu Toma, candidatul recomandat de partidul național pentru curia censului Câmpulung-Stulpicani, o adunare a alegătorilor în Câmpulung.

Fiind domnul Iorgu Toma un bărbat, care nu știe să împuște ca hoții din tușiș, ci le face toate pe față și ține mult la vrednicia sa de Român ieșit din sinul poporenilor munteni, a aflat D-Sa de cuvîncios să invite la adunarea aceasta și pe ceilalți candidați, făcând astfel alegătorilor posibil să-i audă pe toți candidații de odată și auzindu-i să poată judeca neinfluențați, care-i mai vrednic de deputație. Adunarea era anunțată la oare 2 după amezăzi. Deja pe la oareie 12 sau fost adunat o mulțime mare de munteni inaintea palatului comunal, sfātuindu-se, care dintre pețitori e mai vrednic de deputăție. La oarele 2 era sala comunală ticsită de alegători români nu numai din orașul Câmpulung ci și din toate satele districtului electoral. Chiar și din Valea Suhei veni o deputațiune mai mare de alegători în frunte cu domnul superior Vasilovici și domnul administrator Procopovici. Domnul Iorgu Toma a intrat în sala de adunare însoțit de deputatul George Sêrbu și de alți mulți prieteni devoțați ai D-Sale, fiind întimpinați de mulțimea adunată cu strigăte puternice de „să trăiască“.

Bufalo-Bil al Câmpulungului

Mulți din cetitori poate nu vor ști cine este Bufalo-Bil cel adevărat, e bine deci să o spun. Bufalo-Bil, cinstiților cetitori, este un om scâpătat, care neavând din ce trăi, sa făcut director la o tovărășie de comedianți din America. Inainte de vr'o 6 ani a venit acest Bufalo-Bil cu comedianții lui și la Cernăuț, ca să înșele cu fel de fel de lucruri lumea și să amăgească bani din punga oamenilor celor nelumblăți prin lume. Ca să poată orbi Bufalo-Bil și mai bine lumea și să facă pe toți să-i creadă că el e un om mai dihai decât ceilalți, venia el la re-

presentările sale totdeauna sau călare pe un măgar, care era învățat să sbiere ca alți zece, sau dus pe sus de vr'o alți 5. comedianți șarlatani, cari așșderea aveau poronca să facă ca și măgarul un strigăt asurzitor.

Cam în felul acesta a venit la adunarea alegătorilor români din Câmpulung și domnul consilier Reuț. Cu toate că a tras acest mare sfetnic deja toamna asta o trântă rușinoasă la alegerile în sfatul împărătesc, totuși nu s'a stâmpărat încă și aleargă și de astă dată scheunând ca un cățel flămând după cârnațul deputației ei. Cine a fost la adunarea din Câmpulung, a văzut-o cu ochii și s'a mirat cum a putut un consilier de la tribunal, căruia îi este incredințată conducerea unei judecătoriai, să se lese mănânat de foamea sa neastâmpărată după cârnațul deputație atât de mult, încât să facă o tovrășie cu vr'o 5. scandalagii beți, ce i-a pus la dispoziție se vede că numai comitetul comunal, în fruntea căruia stă primarul Hutu.

Chiar când era să deschidă adunarea domnul deputat George Sêrbu și să-i acoarde cuvântul d-lui Iorgu Toma, ce să vezi — vr'o cinci sau șese hamali și birjari, de pe ale căror buze curgeau niște bale verzii din cauza răchiului ce l'au fost consumat până atunci, intră deodată în sala de adunare, ducând pe sus ca și comedianții lui Bufalo-Bil, pe marele sfetnic Dr. Romulus Reuț. În urma acestui convoiu de comedianți americani mai veniau vr'o cinci sau șese străjari de noapte sub conducerea unui mare(!) politician, care e cunoscut în Câmpulung sub numele „cârteța națională” — firește așșderea morți de beți — bătând unii din palme dar alții strigând niște vorbe neînțelese. Comedia aceasta n'a putut însă să dureze lung timp, căci poporul român de la munte are multă cuviință și cinste și știe să-și păstreze cinstea sa și față de niște scandalagii orbiți de veninul răchiului.

Dacă s'ar fi întâmplat un astfel de scandal pus anume la cale la o adunare, din Rădăuț sau Suceava, scandalagii împreună cu „ucigă-l crucea al lor” ar fi mâncat o bătută cum se cade și ar fi fost dați apoi afară. Muntenii de la Câmpulung n'au făcut-o însă aceasta, ci i-au lăsat pe comedianții consilierului Dr. Reuț să mai sbiere ceva, până ce după vr'o 10 minute amuțiră vr'o doi, între aceștia și „cârțița națională”, cari ceilalți de beți ce erau, se tolănisă pe lângă părete, fiind apoi conduși afară de poliștii orașanești.

Liniștindu-se sufletele după scandalul pus la cale de hamalii păcătoși ai sfetnicului Reuț, a fost proclamat în urma unei vorbiri frumoase ținute de vrednicul gospodar fruntaș Alboi-Șandru domnul deputat George Sêrbu de prezident al adunării. Mulțămind domnul deputat Sêrbu celor adunați pentru încrederea, de care se bucură la poporenii din ocolul Câmpulung și juruind de a se întrepune ca deputat ales în curia generală totdeauna cu inimă sinceră românească pentru trebuințele muntenilor, acordă în fine cuvântul d-lui Iorgu Toma.

Într'un graiu frumos muntenească și disvoltă apoi domnul Iorgu Toma programul său.

Auzind muntenii graiul lor frumos muntenească rostit cu atâta convingere națională de un domn îmbrăcat în

leancă nemțească, se încălzesc dintr'o dată cu toții pentru domnul Toma, cu toate că cei mai mulți nu-l văzu-se până atunci.

Domnul Iorgu Toma e fiu de țaran din satul Vama. Copilăria sa a petrecut-o îmbrăcat în suman, păscând împreună cu tovarășii săi din sat oițele și caprele în lunca din Zăvoi.

Fiind dat apoi la școală a absolvat gimnaziul din Suceava și facultatea de drepturi de la universitatea din Cernăuț. Mântuind și studiile universitare a intrat ca funcționar la judecătoria și a fost apoi numit judecător (adiunct) la judecătoria din Rădăuț.

Pe atunci aproape nici nu se știa, că trăiește și în districtul Rădăuțului Români. Abia în urma stăruinței și muncii destoinice a d-lui Iorgu Toma și-au venit și Români din Rădăuț nițel în fire și au înființat prin toate satele din împrejurime cabinete de lectură pentru gospodari precum și o mulțime de bănci sătești. Totuși nu s'a întâmplat până atunci, că la gimnaziul, ce există în Rădăuț, să fi intrat vr'un băiet de țaran. Abia domnul Iorgu Toma s'a pus vartos pe lucru și a scos după multe alergături de la fondul religionar o bucată mai mare de loc în apropierea gimnaziului și o subvenție de aproape 30.000 coroane de la dieta țării. Cu banii aceștia s'a zidit apoi un internat românesc, unde v'or fi susținuți cu mâncare și cu gasdă numai băieți de țărani români, înlesnindu-se astfel și țărănilor să-și dea copiii lor la școlile mai înalte.

Domnul Iorgu Toma s'a interesat însă mult de durerile țărănilor români deja ca student univezitar, formând împreună cu Grigori Filimon și Dr. Georgi Popovici, un comitet restrâns, care și avea ca țintă de a scoate pr țărani români din robia întunericului.

Azi știe fiecare Român de pe lume, că domnul Dr. George Popovici, care a fost ales înainte de 12 ani în ocolul Câmpulungului deputat în sfatul împărătesc, a fost primul cărturar din Bucovina, carele s'a interesat cu destoinicie rară de nevoile și durerile țărănești.

Dorința cea mai fierbinte a d-lui Dr. Georgi Popovici a fost ca să-l vadă pe domnul Iorgu Toma cât mai iute ajuns de 30 de ani și fiind acesta ales apoi deputat în sfatul țării, să aibă un tovarăș devotat și destoinic de luptă pentru desrobirea poporului românesc. În vorbirea sa de program a declarat domnul Iorgu Toma că fiind ales deputat va merge numai pe calea aceea, pe care a mers la timpul său d. Dr. Georgi Popovici, pe care l-a răpit moartea crudă atât de neașteptat din sinul neamului românesc.

D. Iorgu Toma mai amintește și de faptele cele multe și frumoase, ce le-a isprăvit pentru muntenii români prin 4 ani de zile d. conte Bellegarde, care, durere, numai este în sinul Câmpulungenilor săi inbiți, deoarece a căzut pradă uneltirilor hăde puse la cale de niște suflete ticăloase și întunecate ca întunericul iadului.

Faptele cinstite și vrednice de amintirea tuturor Românilor din Bucovina, isprăvite de d. conte Bellegarde, vor fi însă și pentru d. Iorgu Toma o pildă de care se va ținea pururea în viitor.

Ca al doilea vorbește d. Dr. Reuț, istorisind celor

adunați o poveste despre niște doftori din Arabia, cari puteau să vindece toate boalele de pe lume afară de histeria femească. Fiind de această boală rea năpustite unele femei, se acapă fără nici o pricină de bărbații lor și-i pâlmuiesc fără cruțare ziua mare chiar în largul drumului. *)

Totodată juruește d. Reuț, că fiind ales va lucra întra colo, ca să nu mai fie în viitor bereznici în districtul Câmpulung, deoarece acestia i-au mâncat toamna trecută colacul cel mare de deputație în sfatul împărătesc.

După ce a gătit sfetnicul național Dr. Reuț, vorbirea sa plină de răs, l'a rădicat birjarul Cimbru de trei ori în sus, iar vr'o câțiva polițiști împreună cu învățătorul Cosma Moroșan îndemnau oamenii să strige să trăiască.

O lecție bună i-a dat la aceasta adunare d-lui Dr. Reuț d. **Vasile Lițu**, care într'o vorbire mai lungă i-a declarat în față, la auzul tutora, că și a rupt cuvântul său de cinste, ce a dat Câmpulungenilor cu afacerea servitutetor. Un om, care nu știe să-și fie cu sfințenie cuvântul, degeaba schiaună după cărnațul deputației. Muntenii vor alege deputat numai un bărbat de ispravă și nici când pe un om, care-și calcă cuvântul și linge ce a stupit. O lecție sdravănă a primit d. Reuț în fața adunării și din partea d-lui director de la spitalul din Suceava Dr. Teofil Lupu. Acesta i-a spus în față d-lui Reuț, că numai el împreună cu primarul Hutu este devină, că d-l conte Bellegarde, care a făcut atâta bine muntenilor, a fost nevoit să părăsască Câmpulungul. D. Dr. Reuț adevărat s'a lăcomit la deputația din sfatul împărătesc și s'a pus luntre și punte ca prin fel și fel de uneltiri hădoase să-l scoată pe contele Bellegarde din mijlocul muntenilor.

Pe când spunea d. Dr. Teofil Lupu pomelnicul acestor păcate, tremura bietul Reuț ca varga suflată de vânt, temându-se, ca nu cumva să-i răsplătiască muntenii uneltirele contra d-lui conte Bellegarde prin o bătăiță sănătoasă. Ca al treilea candidat vorbise la adunare d. Nico Cotlarciuc. Acesta istorisise mai întâiu, că-i tare cuminte, deoarece are două facultăți, cea preuțască și cea filosofică. D-Voastre cinstițiilor cetitori, știți însă povestea vițelului, care a supt de la două vaci și la urmă tot bous'a făcut.

Totodată a declarat d. Cotlarciuc, că răușind ales va stărui ca clopotnițele să nu se acopere în viitor cu draniță ci numai cu bleach. Lumea a răs și a zis halal de candidat și acesta cu două facultăți.

În fine i-și ținuase vorbirea cu program și al patrulea pețitor la deputație d. Eudoxiu Prodanciuc. Adunarea la primit cu strigăte de „să trăiască“. Vorbele rostite de d-sa nu s'au prea înțeles de toți, deoarece dispune de o voce foarte slabă. D. Prodanciuc i-a rugat la finea vorbirei sale pe alegători, că pentru cazul că nu vor voi să-i dea d-sale votul, atunci să intruniască toate glasurile pentru candidatul cel mai vrednic dintre ceialalți și anume pentru d. Iorgu Toma.

*) Domnul Dr. Reuț ar face bine dacă ar pune la cale conchiemarea unui congres al doftorilor fie chiar din Arabia, care să inventeze o doftorie contra acestei boli femecești. Doftoria s'ar putea poate numi „Xantipla“. (Nota colegătorului).

Pentru candidatul Iorgu Toma vorbise la adunare și d. Dori Popovici din Cernăuț. D-Sa a cucerit cu verva oratorică, primită drept dar de la bunul creator, dintr'o dată inimile adunării întregi. Și d. Dori Popovici a reproșat d-lui Reuț nesinceritate cu gândurile sale politice și a îndemnat pe cei adunați să se feriască de niște oameni cari vorbesc altfel și altfel lucrează.

După ce s'a mai făcut și preutul Brăilean din Frumosu de răs înaintea oamenilor, s'a închis adunarea cu un puternic „trăiască“ la adresa prea luminatului și prea bunului nostru împărat.

O scrisoare.

Primum dela un țaran din Câmpulung această scrisoare:

La noi în Câmpulung sunt vreo câțiva euconasi, cari își fac de cap. Decând sunt în Câmpulung nu i-am văzut nici odată stând de vorbă cu noi țaranii; se ferese de noi, pentru-că le pute cojocul și boanda, ce-o purtăm. Ce-o fi fiind și aiasta, nu știu, atâta știu că de partea femeiască poartă d-lor tare mare grijă. Se vede, că li-i aminte d-lor, ca să se înmulțească neamul nostru moldovenesc și de aceea dragostea lor cea mare față de fetele și nevestele noastre.

Dară de aiasta nu ne-ar fi nouă tare deșant, cinstițiilor domni dela gazetă, pentru-că ne știm noi răfui în alt fel cu euconasi de aieștia, însă un lucru nu ne vine la socoteală. De unde mai înainte euconasi iștia nici nu ne mulțămia, când le dăm „buna ziua“, lucrul dracului, amu pe vremea alegerilor ne rădică ei pălăria de-o poștă când ne văd și ne dau „buna ziua“.

De asta n'ar fi el supărare, da ni se bagă în suflet ca ploșnișile. N'ai chip să treci pe drumul cel mare în sus ori în jos că sar ca câinii la tine și nu te lasă să-ți cați de treabă. Și atâta te bumbăcesc de cap, că la urma urmei nu știi de unde vii și încotro te duci. Spurcăță lighioaie de oameni is și euconasi iștia cu pricina, de n'am văzut așa pe lumea iasta! Is de o sută ori mai răi decât ploșnișile. Că cum sug aiestea sângele din om, așa ne sug și ne năcăjesc euconasi ciiia, să le dăm „cuvântul“, că vom glăsui pentru d. Răuț.

Da era mai să uit să vă spun cum se chiamă euconasi cu pricina. Unuia îi zice domni „Schuftornic“ ori „Fuștornic“, dacă nu mă înșel. La noi la țaravi i se zice mai mult Fuștornic pentru-că, dă, cine i-o pus porecla așa, bine i-o mai zis că tare i-s dragi fuștele. Până amu la alegeri atâta știau și vorbeau oamenii dela noi despre d-lui. Și se mai spunea despre d lui, că nici nu știe grăi bine moldovenește. Cât despre aceea, că să ni fi făcut nouă cândva vre un bine, canci nimieci! Prin cabinetul nostru n'a prea dat defel. Da să-l vezi măi tată amu în dricul alegerilor ce cinste mare ne dă și ce gură nespălată mai are! Toată ziuica numai cu numele d-lui Răuț în gură este. Lucru curat nu-i; se vorbește să-l fi vrăjit o doamnă de aici la un mușunoi de furnici pe runc. Se vorbește că aprinde în fiecare miez de noapte pe mușunoiul cu pricina câte 50 de lumânări, ca să iasă cine vra ea deputat. De aceea ambliă bietu, cum i se zice, Fuștornic ca un smintit pentru d. Răuț,

parcă l'ar băga cineva în saună. Am mai văzut noi mulți ca d-ta, d-le Fuștornic, dacă ai ști însă ce-o pățit ei la urma urmei! De aceea, că să nu ne stricăm prietenia, te-am ruga să-ți păzești meseria(?) și nouă să ne dai pace! Dacă ești vrăjit mergi la cineva să te deslege, că în Câmpulung sunt de aiștea de ajuns. Atâta deocamdată.

Și mai este un cuconăș în Câmpulung de tagma d-lui Fuștornic. Pîntre oameni i se zice Pleșcar, domnii îi zic, mi se pare, Pleșcă, dar ori așa ori așa tot un drac, căci mare pleșcari mai este. Așa-i omu, dacă ajunge la o leacă de putere. Căci zice proverbu: „Țiganul, când a ajuns împărat, întâi pe tatu său l-a spânzurat“. Când a venit Pleșcă la Câmpulung, tare plecat și smerit mai era! Da cîste gospodariilor, căci doară din birul lor e plătit. Da să-l vedeți, cîstiților domni de la gazetă, cum s'a schimbat cuconășul Pleșcă amu! Pare că nu mai este slujbaş la comuna noastră! Ci pare că noi suntem slujbașii d-sale! Așa i se nazare d-lui Pleșcari. Da lasă că i-om găsi noi ac și pentru cojocul d-lui Pleșca. Despre asta n'avea grijă, cuconășule!

Amu pe vremea alegerilor așisi își face de cap. *A cutreerat o săptămână întreagă satul cu o potlogă de hârtie amenințând oamenii să o iscălească. Oamenii, mulți nu știau ce-i în potloga ceea ș'au iscălit-a. Pe unii i-au iscălit cuconășii fără știrea lor. Pe urmă au auzit gospodarii potlogăria, ce s'a făcut, că li s'a tănuțit ce-i în hârtia ceea, ca să li amăgească iscălitura. Hârtia ceea era o rugăminte a celor iscăliți cătră alegători, ca să lucre și să glăsuiască numai cu d. Răuț. Cei mai mulți ș'au pus mâinile în cap, când au văzut cum au fost înșelați de cuconășu Pleșcar. Până și pe la biserici a îmblat d. Pleșcar, ca să stringă iscălituri pentru d. Răuț. Așa s'au strâns iscăliturile, cu cari se fălește d. Răuț; de aceea rugăm noi Câmpulungenii pe gospodarii de prin alte sate să nu gândească că noi Câmpulungenii suntem pentru d. Răuț, fiind că ne vād iscăliți pe toate hârtiile, ce le trimite d. Rat prin sate. Pentru potlogaru iasta și-a lua el d. Pleșcar pedeapsa ce i se cuvine de la noi. L'om învăța noi, că noi nu pentru aceea l'am luat slujbaş la comună, ca să-și facă de cap culegând iscălituri în tot felul pentru d. Răuț, ci pentru ca să stee în cîntălărie și să-și facă treaba pentru care e tocmît. Să iee sama, că cu judecăloria o mai avut el buclucuri, pe care, dacă nu s'a astâmpăra, le-om da în gazetă, ca să știe lumea cine e d. Pleșcar. Pe frații noștri de prin sate îi rugăm să nu se uite la păcătoși și chelboși de aiștea, cari âmbă ca căteii prin sate pentru d. Răuț.*

Afară de aiștea doi mai sunt între toți domnii noștri din Câmpulung încă doi **neputincioși**, cari bat din gură decum s'au pornit alegerile ca niște câni de lanț; domnii cîstiți sunt toți pentru d. «Rat» dela Suceavă Toma. Așa bună oară toți preuții, profesorii dela gimnasia și cei mai buni învățători de-ai noștri. I-aș spune și pe aiștea doi neputincioși pe nume, da mi-i mai mare rușinea, că-s învățători de copii și nu li se șede să stee și ei prin gazetă, pro cum că și ei is cătălușii d-lui Răuț. Afară de aceea se mai pocăsece amu, când vād că de la noi din Câmpulung afară de comunari și încă vre-o 10 fliușcari nu vra să știe nime de d. Răuț.

Că zău să vă spun drept, domnilor dela gazetă, pela noi se vorbește pîntre oameni că d. Răuț ar fi dela Vuleva. Dacă-i drept, atunci tare l-am ruga noi gospodarii pe d-sa să candideze la Vuleva, că poate Vulevenii fiind d. Răuț, după-cum se vorbește de acolo și având și neamuri prin satul Vuleva, poate l'ar alege.

Nu vede d. Răuț că nici domnii nu vrau să știe de d-sa? Nu vede d-sa că numai bracul dintre domnii din Câmpulung, ca de pildă d. Pleșcar, îl vra deputat pe d-sa? Dacă d. Răuț e un om iubit de toți, precum se cuvine să fie unul, care vra să fie ales deputat, de ce nu-l vrau tocmai acia, dintre domni, cari ne au pe noi dragi, lucru pentru binele nostru și pe cari îi ascultăm noi?

Nu i rușine d-sale, când vede cine lucră pentru d-sa? Nu i rușine în tovărășia cuconășilor, pe cari i-am arătat mai sus ce plătesc? Căci doară nu e lucru curat că toți păcătoșii și toți fliușcarii din Câmpulung is pentru d-sa! Să vă spun drept, că pe țărani, cari țin cu d. Răuț, îi cunoști după nas. Când vezi pe unul cu nas roșu, să știi că ține cu d. Răuț. Ce, vra d. Răuț să fie deputatul bețivilor? Nouă ni se pare că da, căci de alt fel s'ar mulțemi de deputăție, văzând că toți gospodarii cîstiți din Câmpulung is pentru d. Toma. Despre noi, deputatul bețivilor poate să fie, da deputatul nostru, al gospodariilor cîstiți din Câmpulung, nu va fi.

Până una alta l'am ruga să se lingă pe buze despre deputăție, că noi n'avem deputăție pentru d. Răuț. Care o avem, o avem pentru d. Toma, fecior de țaran din „Bezircu“ nostru, om tare cîstit, harnic și cu adevărată dragoste față de noi țărani, dintre cari s'a rădicat d-sa. De faptele bune ale d. Toma, ce le-a făcut d-sa prin Rădăuț și Suceava, am auzit. Dumnezău să-l ție mulți și fericiți ani și să-l vedem deputat, ca să lucre și pentru noi țărani dela munte, cari, afară de „Graful“ Bellegarde, n'am avut deputați cum se cade.

Despre d. Răuț am auzit tot de pe la domni, cari îl cunosc mai bine ce plătește decât noi, că d-sa cât a fost judecător la Rădăuț și Suceava era mai mult Neamț decât Român. Zice că era membru numai pe la casinuri nemțești și de Români nici nu-i păsa. Se mai spune, că d-sale de internate, cari cresc și oploșesc atâția copii săraci, nici nu-l durea capul. Nu le-a sprijinit cu nemica. Ia, decând a venit d-sa la Câmpulung, vrând să puie mâna pe o deputăție, s'a mai făcut că lucră câte ceva, pentru-că, știți d-voastre, de n'ar face așași precii nemică, atunci nici de candidat n'ar putea, nu încă sa pue mâna pe o deputăție. Da în gândul d-sale gândește, de-aș pune eu mâna numai pe-o deputăție, atunci nu-mi mai pasă mie de mojicii iștea de țărani. Atunci fiind eu deputat, m'oi pune luntre și punte, ca să capăt vre un blehuț la piept, să mă facă Rat și mai mare la Liou ș'atunci scap eu de putoarea asta de munteni. Ia așa se zice că și-a pus d. Răuț treaba la cale. Da lese, nu mai facă d-sa socoteala fără de stăpân.

Afară de aceea se mai vorbește, că d-sa stă sub ascultarea unui **strașnic stăpân**, care se zice că când vra, nu-l lasă nici să meargă afară pentru el. De comedii stăpânului acestuia, de care ascultă orbiș d. Răuț, înainte de-a veni la Câmpulung și în Câmpulung, știe toată lu-

mea. De pildă aici la noi sau dat vre-o 2 petreceri în cinstea d-lui Răuț, dar d. Răuț, cu toate că a zis că vine și l'au așteptat, n'a venit. Pricina e, dupăcum se vorbește în Câmpulung, că nu l'a lăsat stăpânul său. Dară comedii de acestea și alte și mai și. se zice că i-a făcut stăpânul său nu una ci **sute!** Și ia și de asta nu voim noi Câmpulungenii să-l alegem pe d. Răuț. Că doară, afară de aceea că nu e bine, *da nu-i nici frumos și nici nu e cinste* pentru un „Bezirk“ să trimată așa un om, ce nu se poate stăpâni pe dinsul singur, ca deputat în dietă. Că stăpânul poate *nici să nu-l lese să meargă în sfatul fării*, tocmăi când ar fi de mai mai mare lipsa să fie acolo și să ne apere, ș'apoi atunci la ce dracu să mai alegem deputat! Da ce, să mai poate întâmpla și așa că așa un deputat cu stăpân să lucre tocmăi pe dos decum s'ar cuveni, pentru-că stăpânul său i-a poruncit să lucre așa.

Afară de asta d. Răuț îi un om rău la inima, *răsbunător din cale afară și un om, pe acui cuvânt nici odată nu te poți lasa.* Am pătit-o noi Câmpulungenii cu servitutele cu dânsu, de acea știm noi că plătește nu-vântul d-sale.

Din acestea pricină și din alte multe pricini, noi nu vrem să știm de d. Răuț. *Noi Câmpulungenii sântem toți pentru d. Toma și rugăm și pe gospodarii de prin alte sate să glăsuiască cu d. Toma, care e omul cinstii și nu ca Răuț, care e un om fără cuvânt.*

Tuturor abonaților, cetitorilor și prietenilor „Revistei politice“ le dorim sărbători fericite!

Știri mărunte.

Mendrele D-lui Dr. Reuț. De când s'au scris alegerile consilierul Reuț i-și face de cap. De slujba sa ca judecător nici nu vrea să mai știe.

Ziua și noaptea visează numai de cărnațul deputației. În loc să stee în cancelarie, aleargă la agitație. Ba chiar și cancelaria a schimbat-o într'un local de agitație ținând acolo consfătuiri cu agitatorii săi. Credem, că d. prezident Mandicevschi nu va avea multă bucurie cu acest funcționar, care lasă actele neresolvate și bagă numai zizanie între poporeni.

Cucoana Rosa Reuț la agitație. Soția d-lui consilier Reuț, cunoscută lumii sub numele Rosa, s'a pus vartos pe agitație. Între altele terorisează scriitorii de la judecătoria, ca să lucre din răspuțeri pentru candidatura bărbatului ei, de altfel n'au ce râde. Oare este aceasta cu cale, d-le consilier Reuț?

Între altele se istorisește, că cucoana Rosa să fi înțrebat de sfat o vrăjitoare, care i-a dat sfatul să aprindă în fiecare seară lumini pe un moșunoi și astfel va câștiga bărbatul ei multe glasuri.

Din Stulpicani. Primarul și dascalul din Câmpulung Hutu a colindat dăunăzi și prin părțile noastre cu prorocul din Mahala. Bietul Proroc, se vede, că nu știe ce

poamă e Hutu!! Știind, sigur ar face orice să se ferească ca de necuratul.

Vorbind prorocul în curtea bisericii oamenii l-au ascultat. Începând dascalul Hutu să cânte pe glasul al optelea osanale lui Reuț, oamenii l-au huiduit, că face politică în curțile bisericii. Vedeți cât plătesc fețele cinstite Hutu și Reuț prin părțile noastre? O ceapă friptă! Prorocul văzând rușinea „s'a lepădat de satana“. Hutu cu candidatul său Reuț imblă rău. Stulpicânenii îl alungă la Câmpulung și Câmpulungenii la Stulpicani. Unde o să ajungă?? La Cernăuți!!

Gimnaziul gr. or. în Suceava. Examenele prealabile pentru maturitate în anul 1910—11 încep Luni, în 1 Mai a. c., la cari au să se anunțe candidații la timp, cel târziu la 8 oare a. m. a zilei amintite, totodată au să depue taxa pentru examene în suma de 50 cor.

Fiind îndemnat în ultimul timp atât scrisual cât și oral din partea aderenților și prietenilor mei, să candidez în curia preuțească, fac prin aceasta cunoscut, cumcă nu candidez și țin la solidaritatea proclamată la adunarea din 14/27 Martie a. c.

Mulțumind totodată pe calea aceasta tuturor aderenților și prietenilor pentru încrederea esprimață mă subsemn cu iubire frățească.

T. Sauciuc,
vicar protopresviresc și paroh.

Candidatul Reuț cutrieră satele după cărnațul deputației, promis lui de dușmanii poporului și a „grafului“. Pentru că a ajutat a scoate pe grafu, ca să între în loc, oamenii cinstiți nu vrau să știe nimic de Reuț, care s'a purtat mai rău decât un țagan din Vuleva față de binefacătorul poporului, care era grafu. Numai niște interese și fluișcari se țin de Reuț.

Feriți-Vă de el ca de cel necurat.

Din districtul Rădăuțului ne vin plângeri foarte chipărate la adresa partidului și a conducătorului acestuia. În loc ca aceștia să respecte concludusul partidului, ei singuri lucră în contra, sprijinind pe față (prin afișe în Rădăuț) și din tufiș diverse candidaturi contrare. Nu e aceasta destrăbălare întregă și dovadă de o nesinceritate fără samăn? Poate astfel să fie liniște și încredere între noi? Nu dau sfetnicii partidului pildele cele mai hăde? Nu se lucră pentru demoralizarea poporului?

Primum dela Rădăuț următoarea declarațiune: Comitetul național al orașului Rădăuț a ținut Joi în 20 April a. c. o adunare a intelectualilor români din loc, la care s'a primit următoarea rezoluțiune:

Intelectualii români din orașul Rădăuț, adunați la o consfătuire confidențială Joi în 20 April, salută cu vie bucurie candidatura acceptată de partidul național a d-lui Dr. Eusebie Popovici și-l asigură de tot sprijinul lor.

Totodată îl roagă pe d-l director și viceprimar Popadiuc ca, ținând cont de hotărârea intelectualilor din Rădăuț cu cari are să trăiască și în viitor la un loc, să repășească de la candidatura D-Sale și să lucre alături cu intelectualii pentru reușita d-lui Dr. Eusebie Popovici la alegerea din 28/4 din curia censului a orașelor.

pentru comitetul național local:

prof. Macovei
ca prezident

prof. Isopescu
ca secretar ad hoc.